

la casa cau en angle recte sobre el carrer Neuf-Sainte-Geneviève, des d'on es veu tallada en la seva profunditat. A tot el llarg d'aquesta façana, entre la casa i el jardí, hi ha una rasa de grava davant la qual s'estén una avinguda coberta de sorra, de poc menys de mitja llegua, vorejada de geranis, de llorers-rosa i de magraners plantats en grans testos de faiança blava i blanca. S'entra a aquesta avinguda per una petita porta damunt la qual hi ha un rètol: CASA VAUQUER i, ~~MÉS PETITES~~ amb lletres més petites, Pensió burgesa d'ambdós sexes. Durant el dia, una porta amb un ull de bou vidrat, armada amb una campaneta cridanera, deixa veure al final de l'empedrat, en el mur oposat al carrer, ~~una~~ un arc pintat imitant marbre verd per un artista de barri. Sota el relleu que simula aquesta pintura, s'alça una estàtua representant l'Amor. En veure les esquerdes del vernís que la cobreix, els aficionats als símbols hi descobren potser un mite de l'amor parisenc que es pot curar a pocs passos d'allí. En el sòcol, una inscripció mig esborrada recorda els temps en els quals s'originà l'adornament, per l'entusiasme rendit a Voltaire, retornat a París en 1777:

Siguis qui siguis, heus aquí el teu mestre:
ho és, ho ha estat, o bé ho ha d'ésser.

En caure la nit, la porta de l'ull de bou vidrat és substituïda per una porta massissa. El jardinet, tan llarg com la façana, es troba encaixonat pel mur del carrer i per la paret mitgera de la casa veïna, totalment tapada per l'heura, i crida l'atenció dels transeünts pel seu efecte pintoresc